

# Egipska Tora

25 października 2011

Dlaczego starożytni Izraelici kłamali o starożytnym Egipcie?

Wolimy określać siebie w kategoriach dokąd zmierzamy, a nie skąd pochodzimy. Teraz człowiek jest tak dużo mądrzejszy niż wcześniej, że wszystko co dotyczy przeszłości jest dla nas przestarzałe i bez znaczenia. Nasza ignorancja na temat przeszłości jest nie ze względu na brak informacji, ale naszą obojętność. Nie wierzymy, że historia jest ważna.

Koncepcja historii odgrywa fundamentalną rolę w ludzkiej myśli. To daje możliwość „uczenia się z historii”. I wskazuje możliwość lepszego zrozumienia siebie w teraźniejszości, przez zrozumienie sił, wyborów, zmian i okoliczności, które doprowadziły nas do obecnej sytuacji. Nie ma zatem nic dziwnego w tym, że historycy i filozofowie czasami zajmowali się wysiłkami badania dziejów i charakteru wiedzy historycznej. Refleksje te można zgrupować w zbiór prac o nazwie „filozofia historii”

Amerykański historyk, archeolog i egiptolog, James Henry Breasted (1865-1935), jest jednym z tych historyków, którzy badali historię i nie poprzestali tylko na datach i imionach przodków i zapisów ówczesnych wydarzeń w odległej przeszłości, ale używał swojego intelektualnego dłuta, by zagłębić się w zakrytą prawdę historyczną, co zabrało go do wtedy jeszcze tajemniczego świata starożytnego Egiptu, gdzie odkrył dla całego świata, że to tutaj po raz pierwszy w historii ludzkości pojawiło się ludzkie sumienie.

## ŚWIT SUMIENIA

W swojej książce-arcydziele „Dawn of conscience” [Świt sumienia], Breasted napisał: „Podobnie jak większość chłopców z dzieciństwa nauczyłem się Dziesięciu Przykazań. Nauczono mnie przestrzegać je, bo zapewniano, że przyszedł z nieba do

rajk Mojżesza, że posłuszeństwo wobec nich było bardzo ważne. Pamiętam, że ilekroć skłamałem, pocieszałem się tym, że nie ma przykazania „Nie kłam”. W późniejszych latach, kiedy był znacznie starszy, zacząłem niepokoić się faktem, że kodeks moralny, który nie zakazywał kłamstw, wydawał się niedoskonały, ale to było dużo wcześniej zanim zadałem sobie ciekawe pytanie: Skąd wzięło się moje rozumienie tej niedoskonałości? Skąd wzięła się moja moralna miara, kiedy odkryłem tę lukę w Dekalogu? To odkrycie spowodowało czarny dzień dla mojego odziedziczonego szacunku dla teologicznego dogmatu „objawienia”. Musiałem zmierzyć się z bardziej niepokojącymi doświadczeniami, kiedy jako młody orientalista, dowiedziałem się, że Egipcjanie posiadali standardy moralne o wiele wyższe od Dekalogu, ponad 1000 lat zanim go napisano”.

## **ŻYCIE PO ŻYCIU**

W księdze wskazówek, „Amenemhat”, egipski król radził swojemu synowi, Sesostrysowi, by starał się osiągnąć najwyższe zalety, ponieważ po śmierci, w jednej chwili zobaczy całe swoje życie, a jego czyny dokonane na ziemi będą analizowane i oceniane przez sędziów. W ostatnich latach wiele ksiąg opisywało doświadczenia osób, które były blisko śmierci. O tym fenomenie mówi się, że obejrzenie przez tę osobę całego życia w jednej chwili, jest powtarzającym się tematem dla wszystkich osób doświadczających bliskiej śmierci. Śmierć nie jest końcem, lecz stanem przejściowym. Takie doświadczenie odpowiada dokładnie wierze Egipcjan w życie pozagrobowe, które rozpoczyna się w Dniu Sądu, kiedy ocenia się życie człowieka.

## **DZIEŃ SĄDU**

Ta szczegółowa scena z Papirusu Hunefear (ok. 1375 pne), pokazuje ważenie serca Hunefera na jednej szali Maata z piórem prawdy na drugiej, przez Anubisa z głową szakala. Ibis-headed Pisarz bogów Thoth, o głowie Ibis, zapisuje wynik. Jeśli jego serce jest lżejsze od pióra, Hunefar może przejść w zaświaty. Jeśli nie, zostaje zjedzony przez Ammuta, oczekujące

chimeryczne stworzenie, które składa się ze śmiertelnego krokodyla, lwa i hipopotama. Winiety takie jak ta były powszechną ilustracją w egipskich księgach umarłych.

Starożytni Egipcjanie jako pierwsi wierzyli w dzień sądu. Jak mówią opisy rytuałów, duch zmarłego, przed przypisanym mu sędzią negował popełnienie grzechu, recytując 42 negatywne wyznania (podobne do znanych Dziesięciu Przykazań). Wielu historyków i egiptologów twierdzi, że Dziesięć Przykazań przepisali Izraelici z tych negatywnych wyznań, pochodzących z „The Book of the Coming Forth by Day” [Księga Odejścia] (powszechnie i niewłaściwie znana jako „Księga zmarłych”)

Podczas sądu, serce zmarłego, jako metafora sumienia, ważone jest piórem prawdy, żeby zdecydować o losie zmarłego. Siedzący Bóg życia pozagrobowego, Ausar (Ozyrys), przewodniczy na Sali Sprawiedliwości. Jury składa się z 42 sędziów/jurorów. Każdy/każda z nich zajmuje się specyficznym osądem poszczególnych grzechów, każdy ma na głowie pióro prawdy. Wyznaczony sędzia zadeklaruje swoją opinię o zmarłym, po wyrecytowaniu przez niego 42 negatywnych wyznań, poprzez oświadczenie Maa-Kheru (prawda głosu/działania).

Tehuti (Thoth), pisarz neteru (bogów) zapisuje werdykt, podczas gdy Anbu (Anubis) waży serce ciężarem pióra prawdy. Rezultat jest następujący:

Jeśli szale nie równoważą się, oznacza to, że ten człowiek po prostu żył jak chciał. Dlatego Amam (Amit) zjada jego serce. Amam jest proteuszowym mieszkańcem. Niedoskonała dusza odrodzi się ponownie (reinkarnacja) w nowym ciele fizycznym, po to, żeby dać duszy możliwość dalszego rozwoju na ziemi.

Ten cykl życia/śmierci/odnowy trwa do chwili udoskonalenia się duszy, poprzez spełnienie 42 negatywnych wyznań, w czasie życia na ziemi. I to oznacza reinkarnację.

Jeśli szale idealnie się równoważą, Ausar/Ozyrys wydaje pozytywny wyrok, i ostateczne Maa-Kheru (prawdziwy głos).

Doskonała dusza przechodzi przez proces transformacji i kolejnego narodzenia się. Wynik jego/jej ewaluacji określi na który niebiański poziom (2-6) człowiek trafi.

Zachowując cechy nośnika fizycznego, zmumifikowanego ciała, dusza mogła istnieć w nieznanym świecie Duat. W rezultacie, dusza mogła pracować w kierunku własnego zmartwychwstania, bez konieczności innej fizycznej reinkarnacji. Doskonała dusza przejdzie przez proces transformacji, i jak opisują egipskie zapisy, „staje się gwiazdą (idzie do nieba) i dołącza do towarzystwa Ra, i pływa z nim po niebie w swojej łodzi milionów lat”.

„Chociaż odchodzisz, przychodzisz ponownie  
choć śpisz, budzisz się ponownie  
choć umierasz, żyjesz ponownie” – wersety z egipskich tekstów pogrzebowych

### **„NEGATYWNE WYZNANIA” Z PAPIRUSU ANI**

Deklaracja niewinności z „Księgi zmarłych” (ok. 1240 r. p.n.e.) – przekład E A Wallis Budge.

„Bądź pozdrowiony Usekh-nemmt, który przychodzisz z Anu, nie popełniłem grzechu

Bądź pozdrowiony Hept-khet, który przychodzisz z Kher-aha, nie dokonałem zbrojnego rabunku

Bądź pozdrowiony Fenti, który przychodzisz z Khemenu, nie ukradłem

Am-khaibit, który przychodzisz z Qernet, nie zabiłem ani mężczyzn ani kobiet

Neha-her, który przychodzisz z Rasta, nie kradłem zboża

Ruruti, który przychodzisz z nieba, nie kradłem ofiar

Arfi-em-khet, który przychodzisz z Suat, nie kradłem własności Boga

Neba, który przychodzisz i odchodzisz, nie kłamałem

Set-qesu, który przychodzisz z Hensu, nie zabierałem jedzenia

Utu-nesert, który przychodzisz z Het-ka-Ptah, nie wymawiałem

przekleństw

Qerrti, który przychodzisz z Amentet, nie popełniłem cudzołóstwa, nie spałem z mężczyznami

Her-f-ha-f, który przychodzisz ze swojej jaskini, nikogo nie doprowadziłem do płaczu

Basti, który przychodzisz z Bast, nie zjadłem serca

Ta-retiu, który przychodzisz z nocy, nie zaatakowałem żadnego człowieka

Unem-snef, który przychodzisz z celi śmierci, nie jestem oszustem

Unem-besek, który przychodzisz z Mabit, nie ukradłem ziemi uprawnej

Neb-Maat, który przychodzisz z Maati, nie podglądałem

Tenemiu, który przychodzisz z Bast, nie oczerniłem [człowieka]

Sertiu, który przychodzisz z Anu, nie złościłem się bez powodu

Tutu, który przychodzisz z Ati, nie pożądałem żony żadnego mężczyzny

Uamenti, który przychodzisz z komnaty Khebta, nie zdeprawowałem żony [żadnego] mężczyzny Maa-antuf, który przychodzisz z Per-Menu, nie zanieczyściłem się

Her-uru, który przychodzisz z Nehatu, nikogo nie terroryzowałem

Khemiu, który przychodzisz z Kau, nie złamałem prawa

Shet-kheru, który przychodzisz z Urit, nie ulegałem gniewowi

Nekhenu, który przychodzisz z Heqat, nie zamykałem uszu na prawdę

Kenemti, który przychodzisz z Kenmet, nie bluźniłem

An-hetep-f, który przychodzisz z Sau, nie oddawałem się przemocy

Sera-kheru, który przychodzisz z Unaset, nie inicjowałem konfliktów

Neb-heru, który przychodzisz z Netchfet, nie działałem w nadmiernym pośpiechu

Sekhriu, który przychodzisz z Uten, nie byłem wścibski

Neb-abui, który przychodzisz z Sauti, nie dodawałem słów kiedy mówiłem

Nefer-Tem, który przychodzisz z Het-ka-Ptah, nie skrzywdziłem

nikogo ani nie uczyniłem nic złego  
Tem-Sepu, który przychodzisz z Tetu, nie odprawiałem magii  
przeciwko królowi  
Ari-em-ab-f, który przychodzisz z Tebu, nigdy nie zatrzymałem  
[strumienia] wody  
Ahi, który przychodzisz z Nu, nigdy nie podnosiłem głosu  
Uatch-rekhit, który przychodzisz z Sau, nigdy nie przeklinałem  
Boga  
Neheb-ka, który przychodzisz ze swojej jaskini, nigdy nie  
byłem arogancki  
Neheb-nefert, który przychodzisz ze swojej jaskini, nigdy nie  
ukradłem bogom chleba  
Tcheser-tep, który przychodzisz ze swojej świątyni, nie  
wyniosłem ciastek khenfu od duchów zmarłych  
An-af, który przychodzisz z Maati, nigdy nie ukradłem chleba  
dziecku, ani nie potraktowałem pogardliwie biga mego miasta  
Hetch-abhu, który przychodzisz z Ta-she, nie zabiłem  
zwierzęcia należącego do boga."

## **PODSUMOWANIE**

Breasted podsumował w książce: „Teraz jest zupełnie oczywiste, że dojrzały społeczny i moralny rozwój ludzkości w dolinie Nilu, który jest 3000 lat starszy od Hebrajczyków, przyczynił się zasadniczo do stworzenia literatury, którą nazywamy Stary Testament. A zatem nasze moralne dziedzictwo wywodzi się z szerszej przeszłości człowieka, dużo starszej od Hebrajczyków, i przyszło do nas raczej przez Hebrajczyków, a nie od nich”.

I w związku z tym, dlaczego starożytny Egipt był przedstawiany w izraelskich świętych księgach jako siedlisko wszystkich rzeczy złych i niemoralnych, podczas gdy historia pokazuje nam inną i prawdziwszą narrację. A jeśli współczesna historia i archeologia obaliły niedokładną narrację Izraela o Egipcie, łącznie z exodusem, to co to mówi o dokładności ogólnej narracji Starego Testamentu? Dlaczego uznajemy rzekomy izraelski exodus w takiej wyrafinowanej i wysokiej moralnie cywilizacji?

Jeszcze więcej, dlaczego starożytni Izraelici kłamali o starożytnym Egipcie? Starożytny Egipt to kraj, gdzie człowiek nauczył się odróżniać dobro od zła, gdzie mieszkał Bóg prawdy i gdzie kłamstwa uważano za ciężki grzech.

Autor: dr Ashraf Ezzat

Tłumaczenie: Ola Gordon

Źródło oryginalne: [Pyramidion](#)

Źródło polskie: [Stop Syjonizmowi](#)